

Dokonalá lítost - Zlatý klíč od nebe

Drazí bratři a sestry, velmi mě trápí jedna věc. Mnoho lidí v mých farnostech umírá úplně bez Boha, bez modlitby, bez víry tak, jako umírají zvířata. Děláme jim sice pohřeb z kostela, ale vždy velmi vážně pochybuji o tom, budou-li spaseni. I tak se za ně modlím. Připomeňme si však nauku církve, že k věčnému zavržení stačí třeba jen jeden jediný smrtelný hřích. A co bude s člověkem, který o Boha celý život nestál, rouhal se na každém kroku a jeho břicho bylo pro něho vším? Jediná naděje spočívá v dokonalé lítosti. Kdo se před smrtí neočistí, všechny následné, byť i sebehonosnější obřady, jsou k ničemu.

Úvod

Domnívám, se drahý čtenáři, že po zhlédnutí názvu této knížky, budeš zvědavý, zda její obsah odpovídá názvu. Možná tě popadne jistá obava, zda nemáš opět v rukách jeden z těch senzačních a stoprocentně „spolehlivých“ kousků dnešní, masově produkované duchovní literatury. Není to tak. Dokonalá lítost je opravdu pravý, uchopitelný, jistý a lehko použitelný klíč, který otvírá nebe. Otevře ti nebe každý den, v každé chvíli, pokud si měl tu smůlu, že jsi si ho zavřel smrtelným hříchem a zejména tehdy, když v hodině své smrti není po ruce kněz, rozdávač Boží milosti. Dokonalá lítost je ten poslední klíč, který z Božího milosrdenství máš, aby sis otevřel bránu nebe. Abys to, ale dokázal, musíš si vybudovat zvyk, účinně používat dokonalou lítost za období celého svého života. Kolik duší, které by byly jinak nadobro ztracené, si takto získalo spásu!

„Kdyby jsem mohl přejít skrz na skrz celou krajinou a kázat všude Boží slovo, to, o čem by jsem nejvíc hovořil, by byla dokonalá lítost.“ povídal učený a zbožný kardinál Franzelin.

Co je lítost?

Lítost je bolest duše a nenávisť k spáchaným hříchům. Musí být spojená s dobrým úmyslem, to znamená s pevným odhodláním polepšit se a víc nehrěšit. Aby byla lítost opravdová, musí být vnitřní, tedy musí vycházet z hloubky srdce, nesmí to být jen formulka vyřčená bez přemýšlení. Není nutné, aby se projevovala nářkem nebo slzami. Ty jsou známkami lítosti, ale nepatří k její podstatě. Ta se nachází v duši a je určená odklonem od hříchu a návratem k Bohu. Kromě toho, lítost musí být univerzální, tedy musí zahrnovat všechny spáchané hříchy. A nakonec musí být nadpřirozená, protože přirozená nemá význam. Lítost, jako každá dobrá věc, musí pocházet od Boha a z Jeho milosrdenství. Jen z Božího milosrdenství se může v duši zrodit lítost.

Bůh nám vždy projeví potřebné milosrdenství, když o to žádáme, za předpokladu, že máme dobrý úmysl a upřímnou a nadpřirozenou lítost. Když je naše lítost založená na čistě přirozených motivech (časné zlo, choroba, ostuda), potom máme přirozenou lítost, bez jakékoliv zásluhy. Když, ale stojí na některé pravdě naší

Víry (nebe, peklo, Bůh atd.), máme nadpřirozenou lítost. Tato nadpřirozená lítost může být dvojitá, dokonalá a nedokonalá.

Co to tedy je dokonalá lítost?

Stručně řečeno, dokonalá lítost je motivována láskou k Bohu, nedokonalá strachem z Něho. Dokonalá lítost pramení v dokonalé lásce k Bohu. Naše láska k Bohu je dokonalá tehdy, když ho milujeme pro Jeho nekonečnou dokonalost, nekonečnou krásu, spravedlnost, dobrotu a nebo z vděčnosti, že prokázal svou lásku k nám takovým obdivuhodným způsobem. Nedokonalá je láska k Bohu tehdy, když ho milujeme proto, že od něho něco očekáváme. Tehdy víc myslíme na dobra, která jsme od Něho dostali, zatímco při dokonalé lásce myslíme především na dobrotu Toho, který tato dobra rozdává. Nedokonalá láska miluje víc samotná dobra, dokonalá láska zase Původce těchto dober, víc pro Jeho vlastní dobrotu, než pro dobra, v kterých se projevuje.

V lásce pramení lítost. Naše lítost tedy bude dokonalá, konáme-li pokání za naše hříchy kvůli dokonalé lásce k Bohu. Nedokonalá lítost bude, když se kajeme ze svých vin pro strach z Boha nebo ze strachu před trestem, tedy peklem nebo očištěním a nebo ze smutku nad ztrátou slíbené odměny, tedy nebe. V nedokonalé lítosti myslíme zvláště na sebe a zlo, které ve světle víry hřích přináší nám samotným, zatímco v dokonalé lítosti myslíme zejména na Boha, Jeho velikost, dobrotu a lásku. Myslíme na urážky, které jsme mu způsobili a utrpení, které pro nás musel podstoupit, aby nás vykoupil. Nemyslíme jen na naše dobro, ale hlavně na Boží dobro. Příklad to objasní lépe. Když sv. Petr třikrát zapřel Spasitele, vyšel ven a trpce se rozplakal. Proč? Kvůli hanbě, kterou cítil před ostatními apoštoly? Pokud by to bylo jen proto, tehdy by cítil jen přirozenou lítost bez jakékoli zásluhy. A nebo to bylo proto, že se bál, že ho jeho Mistr zbaví důstojnosti apoštola, a nebo ho vyžene ze svého království? V tom případě by to byla nadpřirozená, ale nedokonalá lítost. My víme, že plakal z lítosti na tím, že urazil svého milovaného Mistra, tak svatého a tak hodného lásky. Plakal, protože na nesmírnou lásku svého Učitele odpovídal bídnou nevděčností a to je dokonalá lítost. Nemáš snad, drahý čtenáři, stejné pohnutky jako sv. Petr, abys nenáviděl svoje hříchy pro lásku, pro dokonalou lásku a vděčnost? Božích dobrodiní jsi dostal nepochybně víc, než máš vlasů na hlavě a každé z nich si zaslouží, abys zopakoval slova sv. Jana „Milujme Boha neboť On nás miloval dřív“. A jak tě miloval? „Miloval jsem tě věčnou láskou, slitoval jsem se nad tebou a přitáhl jsem tě k sobě.“ Od věčnosti, dřív než jsi zanechal první stopu na zemi, miloval tě láskou, která proniká vším. Pro tvoje tělo a duši připravil nebe i zemi se vší starostlivostí jako matka, která se chystá přivést dítě na svět. On ti dal život a zdraví, On ti dává dobré věci každý den. Tato myšlenka stačila pohanům, aby došli k poznání Boha a jeho dokonalé lásky. A ty jsi křesťan, který dostává od Boha lásku a nadpřirozená dobra. Proto Bůh ústy proroka řekl: „Slitoval jsem se nad tebou“. Byl jsi důsledkem dědičného hříchu zavržený, jako všichni lidé. Bůh poslal svého jediného Syna, který se stal tvým Spasitelem a vykoupil tě svou krví a smrtí na kříži. Na tebe myslel v agónii v Getsemanské zahradě, když potil krev, když ronil krev pod trny své koruny, když kráčel s křížem po dlouhé a bolestné cestě na Kalvárii, když byl přibitý na dřevo, když vydechl naposledy uprostřed strašných muk, stále jsi to byl ty, na kterého s láskou myslel, jako by jsi byl jediný člověk na světě.

„Milujme Boha, neboť On nás miloval dřív.“

Kromě toho, Bůh tě přivedl k sobě křtem, kterým jsi dostal největší milost svého života a do Církve, v jejíž náruč tě vložil. Kolik lidí se dokázalo dostat k pravé víře, jen přes ohromnou námahu a utrpení! Ale tobě ji dal Bůh už do kolébky, jen z čisté lásky. Vedl tě k sobě. Každý den pomocí svátostí a nespočetných milostí, vnitřních i vnějších, které na tebe vyléval. Jsi ponořený do oceánu dobroty a Boží lásky a On si přeje všechny tyto milosti korunovat tím, že ti dá věčné štěstí. Jak mu odplatíš takovou lásku? Neměl bys za všechny tyto výhody nějak zaplatit? Tak milujme Boha neboť On nás miloval dřív. A jak jsi se mu ve skutečnosti odplatil? Svou nevďěčností a svými hříchy. Kaješ se za tu nevďěčnost? Hoříš touhou vynahradit své hříchy nekonečnou láskou? Pokud ano, máš v tom okamžiku dokonalou lítost, založenou na lásce k Bohu, nazývanou i lítostí lásky. V lítosti lásky je ještě jeden vyvýšený stupeň, který spočívá v čisté lásce k Bohu pro Jeho nekonečnou dokonalost a slávu, pro jeho nekonečnou hodnotu být milovaný, ohleduplnost jeho milosrdenství k nám. Vysvětlím to. Představme si, že by člověk nebyl předmětem Boží lásky, že by Bůh nestvořil ani svět ani žádnou bytost. Nebyl by proto menší, méně krásný, méně slavný, ani méně hodný lásky, protože On je Sám v Sobě, pro Sebe a vzhledem na Sebe největší dobro, nejdokonalejší a nejvíc milování hodný. Takový je smysl formulace: „Z celého srdce litujeme protože Ty jsi nekonečně hodný lásky a Ty nenávidíš hřích.“

Zamysli se a uvažuj o Boží lásce, rozjíměj nad Spasitelovým strašným utrpením. V tomto světle lehce pochopíš a probodneš své srdce. Teď ukážu praktický návod, jak si vzbudit dokonalou lítost.

Jak si vzbudit dokonalou lítost?

Vzpomeň si, že dokonalá lítost je milost, velká milost daná z Božího milosrdenství. Musíš Ho o ni vážně prosit. Pros ho, nejen ve chvíli, když chceš vykonat úkon kajícího, ale často. Musí to být předmět tvé nejvroucnější touhy. Často si opakuj „Pane Bože, dej mi dar dokonalé lítosti nad všemi mými hříchy.“ Pán Bůh tvou modlitbu vyslechne, když uvidí tvou upřímnou touhu. Úkon dokonalé lítosti potom vykonáš velmi jednoduše. Klekni na kolena před křížem nebo v kostele nebo doma ve svém pokoji, představ si sám sebe na Kalvárii, pozoruj Jeho rány, krátkou chvíli rozjíměj a potom si pověz: „Kdo je přibitý na tomto kříži? Je to Ježíš, můj Bůh a Spasitel. Jak trpí? Jeho zmrzačené tělo poseté ranami nese známky toho nejhoršího mučení. Jeho duše je nasáklá bolestí a urážkami. Proč trpí? Pro hříchy lidí a též i pro ty moje. Uprostřed té krutosti a bolesti na mě myslí, trpí za mě, chce zadostiučinit za moje hříchy.“

Tady se zastav a nechej vždy horkou krev tvého sladkého Spasitele kapat do tvé duše. Sám sebe se zeptej, jak jsi odpovídal na láskyplné gesta tvého milovaného Spasitele. Vzpomeň si na hříchy co jsi spáchal, zapomeň na chvíli na nebe a peklo a lituj především toho, že tvé hříchy přivedly Spasitele do takového hrozného stavu. Slib mu, že už ho víc nebudeš přibíjet na kříž svými novými hříchy a nakonec pomalu a vroucně odříkej úkon kajícího. Úkon kajícího může být uděláný různými způsoby, podle pocitů každého kajícího. Velmi známý je i tento:

„Pane a Bože můj, z celého srdce lituji všech svých hříchů a mám je v nenávisti, nejen proto, že když jsem zhřešil, zasloužil jsem si od Tebe

spravedlivý trest, ale především proto, že jsem urazil Tebe, nejvyšší Dobro, hodné být nadevše milováno. A proto si pevně umiňuji, že s pomocí Tvé milosti víc nezhrěším a budu se vyhýbat blízkým příležitostem ke hříchu. Amen.“

V této modlitbě jsou dva motivy lítosti. Nejdříve pro nedokonalou a potom pro dokonalou lítost a nic nám nebrání je spojit, protože první lehce vede k té druhé.

1. zasloužil jsem si od Tebe spravedlivý trest - to náleží k nedokonalé lítosti
2. ale především proto, že jsem urazil Tebe, nejvyšší Dobro, hodné být nadevše milované - toto náleží k dokonalé lítosti, vždyť ten, kdo lituje z lásky, že urazil svého Dobrodince, lituje dokonale. Přečti si tu modlitbu ještě jednou a pochopíš význam slov. Aby sis dokonalou lítost vzbudil ještě jednodušeji, přidej vždy do svého úkonu lítosti, který konáš ústně nebo v srdci, slova:

„Ale především proto, že jsem urazil Tebe, nekonečné Dobro, nekonečně hodné být milované. Který jsi mým Spasitelem, který jsi zemřel na kříži za mé hříchy.“
Potom přidej své předsevzetí: „Pevně si umiňuji, že se polepším a už nebudu víc hřešit...“. A teď řekneš, že pro někoho to je možná lehké, ale pro tebe je to nemožné. Nevěť tomu!

Je těžké vzbudit si dokonalou lítost?

Určitě je to náročnější, než vzbudit si nedokonalou lítost, která se žádá pro platnou zpověď. Není však nikdo, kdo by s Boží pomocí, když po tom upřímně touží, nedokázal upřímně litovat. Lítost je úkon vůle a ne citu a i bez slz a nářku její intenzita může být přímo úměrná hříchům, které jsme spáchali. Navíc, uvaž, že před tím, než přišel na svět Spasitel, ve Starém Zákoně byla dokonalá lítost tím jediným prostředkem, jak získat odpuštění hříchů. A ani v naší době není jiný způsob pro milióny pohanů a bludařů. Jestliže Bůh si nepřeje smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil, nemůže si potom přát, aby dokonalá lítost, která je pro mnoho hříšníků jedinou cestou, byla nedosažitelná. Naopak, lítost musí být dosažitelná všem.

Nuže a když tolik nešťastníků žijících a umírajících (ačkoli i bez svého zavinění), mimo spásné náručí Katolické Církve si dokázalo lítostí otevřít nebe, jak by mohla být dokonalá lítost nepřístupná těm, kteří mají to štěstí být křesťany a katolíky, kteří jsou příjemci daleko většího množství milostí a kteří jsou ve víře lépe vzdělaní než ti ubozí nevěrci?

A ještě něco. Ty jsi často dosáhl dokonalé lítosti bez toho, abys o tom věděl. Například, když jsi zbožně vyslechl mši svatou, když jsi se vroucně modlil křížovou cestu, když jsi se zbožností rozjímal před obrazem Ukřižovaného a nebo Jeho Srdce. Často jen pár slov postačuje, k vyjádření nejvroucnější lásky a nejupřímnější lítosti. Například stfelné modlitby: „Můj Bože a moje všechno“, „Můj Ježíši, smiluj se“, „Můj Bože, miluji tě nadevše“, „Bože můj, smiluj se nade mnou bídým hříšníkem“, „Můj Ježíši, miluji Tě.“

Jaké účinky má dokonalá lítost?

Opravdu obdivuhodné účinky! Hříšník dosáhne díky dokonalé lítosti okamžité odpuštění všech hříchů dříve, než je vyzná při zpovědi. Do předsevzetí, které si při této lítosti dává, však musí patřit úmysl, vykonat zpověď v co nejkratším čase.

Vždy, když si vykoná dokonalou lítost, zahání pekelné tresty a obnovuje si svoje někdejší zásluhy, z nepřítelů se stává Božím synem a adoptivním spoludědicem nebe.

Spravedlivý dokonalou lítostí rozmnoží a upevní svůj stav milosti. Odpouští se mu všední hříchy, které litoval a roste v něm pravá láska k Bohu. Toto jsou ty zázračné účinky dokonalé lítosti. Zdá se ti to neuvěřitelné? Nepochybuješ, že o lítost třeba usilovat v okamžiku smrti, ale nevěříš, že by dokonalá lítost měla takové účinky vždy? Je toto učení o lítosti opravdu pravdivé? Toto učení je pevné jako skála, na které je Církev postavená a jisté jako samotné Boží slovo. Na Tridentském koncilu Církev zopakovala a vysvětlila hlavní pravdy zpochybňované kacíři a jasně vyhlásila (SISS. XIV, cap. 4), že dokonalá lítost, která pramení v lásce k Bohu, ospravedlňuje hříšníka a smiřuje s Bohem, i když ještě nepřijal svátost pokání. Koncil nikde neříká, že se to týká jen nebezpečí smrti. Takže dokonalá lítost má stejný účinek v každém čase. Kromě toho, Církev se spoléhá na Kristova slova: „Kdo mě miluje,“ - a s dokonalou lítostí Ho opravdu milujeme - „bude zachovávat moje slovo a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.“ (Jan 14, 23). Bůh nemůže přebývat v duši pošpiněné hříchem. Dokonalá lítost, lítost z lásky, tedy smyje naše hříchy. Takové bylo učení Církve od počátku, učení církevních otců i učitelů. Baius, který tvrdil opak, byl Magistériem zavržený. A jestliže přinášela takové plody i v časech Starého Zákona, v časech zákona strachu, přináší mnohem víc a lepší ovoce v časech Nového Zákona, zákona lásky.

Ptáš se tedy, že když lítostí získám odpuštění hříchů, na co se potom zpovídat? Opravdu, dokonalá lítost má stejný účinek jako zpověď, ale tento účinek nedosahuje nezávisle na svátosti pokání, protože lítost předpokládá pevný úmysl se z hříchů v příhodný čas vyzpovídat. Zpovídat se z hříchů, aspoň smrtelných, je příkaz Ježíše Krista a ten platí navěky. Je potřebné zpovídat se hned, jak je to možné po vzbuzení dokonalé lítosti. Jednak se pojistíš, že tvoje hříchy jsou opravdu odpuštěné a taky získáš svátostnou milost, která se jinak získat nedá. Možná jsi teď v pokušení říkat si: „Když se dá odpuštění hříchů získat tak lehce, už se nebudu obtěžovat se zpovídaním. Budu hřešit a dokonalou lítostí se zbavím hříchu!“ Kdo uvažuje takto, nemá ani ponětí o tom, co dokonalá lítost je. Nemiluje Boha nadevše, protože nemá vážný úmysl skoncovat s hříchem a změnit svůj život, který se vyžaduje při zpovědi i při dokonalé lítosti. Může lhát sobě, ale Boha neoklame. Kdo dokonalou lítost opravdu má, ten je pevně rozhodnutý nespáchat žádný smrtelný hřích. Hned jak může, očistí se i svátostí pokání a pomocí své vůle a Boží milosti se uchrání hříchu a utvrdí v šťastném stavu Božího dítěte. Dokonalá lítost je velká pomoc pro ty, kteří se oddaně a upřímně snaží obnovit a zachovat ve stavu milosti a zejména pro ty, kteří hřeší ze zvyku, tedy ty, kteří napříč dobrému úmyslu znovu a znovu padají pro vlastní slabost do toho samého hříchu. To je absolutně jiný případ než jsou ti, kteří chtějí zneužít dokonalou lítost k tomu, aby beztravně hřešili. Ti změnili božský lék v pekelný jed. Neuvažuj tak a nedopusť, aby taková vzácná milost sloužila tvým zlým úmyslům.

Proč je dokonalá lítost tak důležitá a někdy dokonce nevyhnutelná?

Je důležitá po celý život a též v okamžiku smrti. Nejdřív je důležitá v životě. Co je vzácnější a důležitější než milost? Zkrášluje duši, proniká ji a mění na nové stvoření, dělá z ní dítě Boží a dědice nebe. Pomáhá ve všech pracích a trápeních křesťana, je to zázračná hůlka, která mění ve zlato vše, čeho se dotkne. Ve zlato nadpřirozených zásluh. Naopak nic není smutnější, než křesťan ve stavu smrtelného hříchu. Vše co dělá, co trpí a snáší, co se modlí, vše to nemá před Bohem cenu

a nepomůže mu získat si věčnou odměnu. Je Božím nepřítelem a když zemře, skončí v pekle. Stav milosti je tedy nejdůležitější a nejpotřebnější věcí našeho života. Pokud si ho ztratil, získáš ho jen dvěma způsoby:

- zpovědí spojenou alespoň s nedokonalou lítostí
- dokonalou lítostí (ale i pak trvá povinnost, jít ke zpovědi)

Zpověď je řádný způsob, ale často je nedostupná. Proto nám dal Bůh mimořádný způsob - dokonalou lítost. Představ si, že jsi spáchal smrtelný hřích. Po námaze dne, v nočním tichu se tvé svědomí ozve a hlasitě ti vyčítá. Trpíš. Co teď? Bůh ti dal zlatý klíč, kterým otevřeš nebe. Vroucně lituj svého hříchu, pro lásku k dobrému a velkodušnému Bohu a najdeš svůj pokoj. Co je smutnější, než křesťan, který to nekoná? Jde spát a ráno opět vstane ve stavu smrtelného hříchu. Žije tak měsíc, dva nebo víc, možná i z roku na rok. Temnota, ve které se potácí, není přerušena ani na chvíli. Je to smutný stav, žít jako Boží nepřítel, bez zásluh pro nebe a v neustálém nebezpečí věčného zatracení.

I křesťan, ve stavu milosti získá hodně častou dokonalou lítostí. Zaprvé, nikdy si nemůžeš být absolutně jistý stavem milosti. Proto každá dokonalá lítost tuto jistotu zvyšuje. Často se ptáme sami sebe, zda jsme se v té a té situaci nevzdali boje a nesouhlasili s pokušením. Takové pochybnosti ale zdržují a odrážejí duši od cesty ctivosti. Co tehdy udělat? Zkoumat se, zda jsme opravdu s tím pokušením nesouhlasili a pátrat v zákoutích duše? To je bezvysledné. Vzbud' si dokonalou lítost a buď v pokoji.

I když jsme si byli stavem milosti absolutně jisti, dokonalá lítost nám prospěje. S každým jejím úkonem rosteme v milosti a špetka milosti je víc, než všechny poklady světa. Smažeme tak i všední hříchy, které nám hyzdí duši a ta potom roste v krásu. Dokonalou lítostí dokonce zbavíme svou duši časných trestů za hříchy. Vzpomeňme na slova Spasitele: „Mnoho hříchů se jí odpouští, protože mnoho miluje.“ (Lk 7,47). A když si pro odpuštění časných trestů vážíme a ceníme odpustky, dobré skutky, almužnu, o co víc si musíme pro to vážít lásku, která je královnou ctivosti.

Nakonec s každou dokonalou lítostí, naše duše sílí v dobrém a má pevnější víru v získání té největší milosti - vytrvalosti až do konce. Cvičení se v dokonalé lítosti, je proto velmi důležité pro život, ale zejména v okamžiku smrti a nadevšecko v okamžiku nečekané smrti. Jednou vypukl velký požár v hustě obývaném městě a mnozí shořeli. Mezi množstvím těch, co nařikali na dvoře hořícího domu, bylo dvanáctileté dítě, které kleklo a prosilo o dar lítosti a prosilo své spoléčníky, aby se modlili s ním. Tito nešťastníci mu pravděpodobně dlužili za svou spásu. Podobné nebezpečí nám hrozí v každé chvíli. Můžeš být účastníkem nehody, spadneš ze stromu, srazí tě vlak či auto, mohou tě v noci přepadnout, v tvém pokoji vypukne požár, uklouzneš na schodech a nebo jen omdlíš uprostřed své práce. Odnesou tě umírajícího. Možná poběží pro kněze, ale času je málo. Co uděláš? Okamžitě si vzbud' dokonalou lítost. Silně lituj pro lásku a vděčnost k Bohu a ukřižovanému Kristu. Dokonalá lítost ti je tehdy klíčem od nebeské brány. Ale nespolehej se, že můžeš čekat až do poslední chvíle a tam se zbavíš hříchu jedním úkonem dokonalé lítosti. Je nanejvýš pochybné, zda dokonalou lítost dosáhnou ti, kteří ji zneužívali, aby mohli hřešit. Tato výsada náleží jen těm, co mají dobrý úmysl. „Ale“, ptáš se

„budeme mít dost času dokonale litovat?“ S Boží pomocí ano. Dokonalá lítost si nepřeje mnoho času, zejména, když ses v ní za života často cvičil. Stačí jen chvilka, aby si ji v hloubi srdce vzbudil. Kromě toho, Boží milost je o mnoho účinnější v nebezpečí, když je i naše mysl o mnoho aktivnější. Na prahu smrti je sekunda dlouhá hodinu. Mluvím z vlastní zkušenosti. 20. července 1886 jsem byl velmi blízko smrti. Byla to otázka deseti sekund, tak na polovinu modlitby Otče náš. V té chvíli mi hlavou proletělo tisíc myšlenek, celý život mi přeběhl před očima nepředstavitelnou rychlostí a zároveň jsem přemýšlel, co je pro mě po smrti připravené. A to všechno v takové chvilce. Přežil jsem. Bůh asi chtěl, abych napsal tuto knihu. Dobře. První věc, kterou jsem měl v té chvíli udělat bylo to, co nás učili v katechizmu – litovat – a utíkat se k Bohu, hledat Jeho ochranu. Opravdu, tehdy jsem se naučil milovat a vážit si dokonalou lítost. Všude, kde jsem mohl, jsem potom hovořil o její nekonečné ceně. Jaká je to hrůza, že lidé lépe nechápou, její důležitost ve svých posledních chvílích. Všichni zmateně pobíhají, tu pláčou, tu ztrácejí odvahu, tam běží pro doktora, tam pro kněze, nosí vodu a všechny léky, které mají doma poschovávané. A zatím co se nemocný zmítá v agónii, nikdo nemá soucit s jeho nesmrtelnou duší a neporadí mu, aby si vzbudil dokonalou lítost. Když i ty jednou budeš v takové situaci, pospíchej k umírajícímu, pokud je to možné, klidně mu ukaž obrázek ukřižovaného, pevným a jistým hlasem mu pověz, co má dělat. Pomalu a zřetelně recituj úkon kajícího, i když se zdá, že ti umírající nerozumí a nebo tě nevnímá. Uděláš pro něho nekonečně více a získáš si jeho věčného vděku. Ba, i když je to kacíř, pomoz mu v jeho poslední hodině, naléhej, aby si vzbudil lásku k Bohu a Ježíšovi a pomalu odříkej úkon kajícího.

Kdy je třeba dělat úkon kajícího?

Jestli jsi mě až doteď pozorně sledoval, drahý čtenáři, dovol mi tě teď požádat, abys pro Boha a pro svou duši ani jeden večer vedle své modlitby neopomenul vzbudit si dokonalou lítost. Samozřejmě, není hřích, když ji vynecháš, ale moje rada je dobrá a užitečná. Neříkej, že zpytování svědomí a dokonalá lítost jsou dobré pro kněze a svaté duše. Neříkej, že nemáš večer čas a nebo, že jsi velmi unavený. Kolik času potřebuješ? Půl hodinu? Čtvrt hodinu? Ne. Stačí jen několik minut. Copak se nemodlíš, dřív, jak jdeš spát? Nuže po modlitbě mysli chvilku na své pády, své hříchy toho dne a pomalu a vroucně odříkej u paty kříže úkon kajícího. Začni už dnes večer a nebudeš litovat. Když tě potká to neštěstí, že spácháš smrtelný hřích, nezůstávej v takovém rozpoložení a očisti se dokonalou lítostí. Očisti se okamžitě, jak hřích spácháš, a nebo aspoň každý večer a co nejdřív se vyzpovídej. Nakonec, drahý čtenáři, dřív a nebo později, hodina smrti odbije i tobě a když, Bože nedopust', přijde nečekaně, tak víš, kde je lék. Víš, kde hledat klíč od nebeské brány. Budeš-li mít čas připravit se, ať je tvým posledním činem vzbuzení si lásky k Bohu, Stvořiteli, Vykupiteli a Spasiteli a upřímná a dokonalá lítost nad všemi hříchy tvého života. Potom se vrhni do náručí Božího milosrdenství.

Tady končím, drahý čtenáři. Přečti si tuto malou knihu ještě jednou a uveď ji do svého života. Važ si dokonalé lítosti, cvič se v tomto vzácném způsobu získávání milosti, kterou Boží Prozřetelnost vložila do tvých rukou. Miluj tento skutečný klíč od nebe.

Od neznámého autora, přejato ze stránek: dielnasj.blogspot.com

POŘAD BOHOSLUŽEB na 5. 2. – 12. 2. 2012:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 5. 2.	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Na poděk. PB za přijatá dobrodiní a na vyprošení Boží ochrany
		Špičky	9:30	za biskupa Jana *
		Bělotín	11:00	Za Barborku Ondřejovou a její babičku Barboru Malátovou
Pondělí 6. 2.	Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	Špičky	17:00	Za Antonii Pavlišťíkovou, mža a DO
Úterý 7. 2.	<i>Sv. Romualda, opata</i>	Špičky	5:30	<i>mše svatá v tradičním ritu</i>
Středa 8. 2.		Černotín	16:00	Za Stanislava Podzemného
				Za rod Janoškovy a DO
Čtvrtek 9. 2.		Bělotín	16:30	za + Václava Dvorského, mžku a ž r
				Za Annu Stodůlkovou
Pátek 10. 2.	Sv. Scholastiky, panny	Hustopeče	16:30	Za Štěpánku Těšickou, mža, 2 syny, živ a + r a DO
				Za ž a + rod Balcarovu, Klézlovu a Hůdkovu a DO
Sobota 11. 2.	Panny Marie Lurdské	Špičky	16:00	Za + Františka Staňka, rod 2 str a ž r
Neděle 12. 2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za farníky
		Černotín	9:30	Za živ a + ctitelky PM Lurdské
		Bělotín	11:00	Za Františka a Boženu Erlovy, s Josefa, vnuka Františka a DO

Ve středu 8. února odpadá dětem z první až čtvrté třídy náboženství.

Po 12. únoru mají děti jarní prázdniny. I já budu v ten čas na dovolené.

Telefon na faru: 581 626 040